

Dag Daniš: Lovcov extrémistov treba krotiť

- CZ24 News | 21. ledna 2021

SLOVENSKO: Nový generálny prokurátor Žilinka narazil na „kauzu“, ktorá je pikantná, no mierne nafúknutá. Vyrobili ju médiá. Pobúrilo ich, že chce siahnuť na oddelenie, ktoré má v rodnom liste boj proti extrémizmu.

Oddelenie vedie mladý prokurátor Honz. Ikona progresívov. A obľúbenec strany Za ľudí. Honz však nie je len prokurátor, ktorý ide po krku extrémistom.

Honz je aj ukázkový prípad justičného aktivizmu. Teda horlivej nadpráce, ktorá prekračuje právo v záujme politiky.

Úder na Fica

Honz to v plnej sile predviedol pred rokom, keď sa podujal trestne stíhať Roberta Fica. Za jeho video, kde kritizoval justičný aktivizmus a kde sa zastal Mazureka, odsúdeného za hanlivé výroky o Rómoch.

Komentáre Fica môžeme stokrát vypísať a kritizovať, no nemali by sme žiadať, aby bol za svoj názor trestne stíhaný. Kým niekto nešíri nenávisť a nevyzýva k násiliu, mal by mať garantovanú slobodu slova.

Honzov úder na Fica bol absurdný a celkom uletený. Dokonca zasiahol dvakrát (druhýkrát po tom, čo vyšetrovateľ stíhanie zastavil).

Tretí sektor a progresívne médiá videli v Honzovi hrdinu. Strana Za ľudí ho chcela zvoliť za

generálneho prokurátora. No bol to celkom pomýlený prístup.

Honz sa správal „uvedomelo“. Ako aktivista. A liezol tým na nervy aj vlastným kolegom z Generálnej, resp. Špeciálnej prokuratúry. Lebo tým prokuratúru vťahoval do politiky. A ešte pri tom mal dojem, že robí veľkú, záslužnú vec (tento dojem je vlastný všetkým politickým aktivistom).

Zbytočný bojový pokrik

No ale k veci. Čo sa vlastne stalo, že médiá a tretí sektor ohlásili poplach?

Odpoveď: nestalo sa vôbec nič. Len to, že generálny prokurátor Žilinka chce upratať - a zlúčiť niektoré oddelenia. Konkrétne: Honzovo oddelenie boja proti extrémizmu chce integrovať do väčšieho, ktoré bude riešiť organizovaný zločin, terorizmus a extrémizmus. Podobné zmeny chystá aj polícia.

Je to celkom racionálny návrh.

Boj proti extrémizmu by nemal mať špeciálne ani privilegované postavenie. A už vôbec nie v štáte, kde sú hlavným problémom korupcia a organizované kriminálne skupiny.

Jednoducho: postavenie lovcov extrémistov by malo byť normálne. Nie prehnane vyzdvihované.

Nikto predsa nežiada odstavenie Honza a jeho tímu. Nech pracujú ďalej, extrémizmus je a ostane problémom, ktorý treba - ak sa poruší Trestný zákon - stíhať. Primeraným spôsobom.

Dávajte si pozor na všetko, čo hovoríte a píšete. Lebo raz si možno prídu aj po vás.

Práve o primeranosti v podaní Honzovho oddelenia však boli pochybnosti - či to nepreháňa. Ako v prípade stíhania Fica či policajnej razie v dome Rostasa. Stíhanie extrémizmu je mimoriadne citlivá téma, pretože naráža na slobodu presvedčenia - a jeho prejavu.

Honzovi určite nezaškodí, ak sa o svojich krokoch občas poradí v rámci nového, väčšieho oddelenia. A so šéfom, ktorý nebude tak otvorene zaujatý ako on.

Na farbe záleží

Extrémizmus má totiž viac podôb, nielen jednu, krajne pravicovú, ktorá sa prísne stíha. Zradikalizované sú obe strany bojiska. Aj tá, ktorá si nahovára, že je liberálna a progresívna. Aj tam často nachádzame nízke nenávistné prejavy - protikresťanské, protislovenské, protiruské... Trápia niekoho? Stíha ich niekto? Nie. Pretože justičné prostredie a špeciálne jeho protiextrémistická časť je pod tlakom tretieho sektora, médií a ich politických odchovancov v politike.

Postihovanie extrémizmu je už roky jednostranné a krivé.

Ak sa neustrážia hranice, hon na extrémistov môže rýchlo prerásť do honu na čarodejnice. Terčom budú prevažne radikáli z pravicového a konzervatívneho prostredia. Nie z progresívneho, ktoré je tiež zradikalizované, no prisvojuje si pozíciu arbitra vkusu a spravodlivosti.

Žitňanská a Biháriová

O tento aktivistický strih protiextrémistickej agendy sa postarala vláda už pred piatimi rokmi. Aby sme boli presní - išlo o spojenectvo ministerky Lucie Žitňanskej, jej štátnej tajomníčky Márie Kolíkovej a aktivistky Ireny Biháriovej (dnes predsedníčka Progresívneho Slovenska). Výsledkom ich

plodnej spolupráce bola novela Trestného zákona, zameraná na prísnejšie postihovanie extrémizmu.

Súbežne s tým aktivisti tlačili na presadenie tejto agendy na ministerstvách, v polícii, na prokuratúre, na súdoch.

Fico sa tejto progresivistickej politike nikdy nepodkladal. No nakoniec ustúpil. A začal sa hrať na „hrádku proti extrémizmu“.

Po masových verejných protestoch v roku 2017 sa protiextrémistická agenda presadila v NAKA aj na Generálnej prokuratúre. Fico začal pod tlakom sľubovať, že zakročí nielen proti Lexovi (zrušením Mečiarových amnestií), ale aj proti Kotlebovi, proti jeho strane, ktorú chcela Generálna prokuratúra zakázať, proti extrémistom...

Vtedy ešte netušil, že o dva roky sa novodobá inkvizícia zahryzne aj do neho.

Dobrá voľba

Ak to zhrnieme, boj proti extrémizmu bol od roku 2016 až dodnes silne spolitizovaný. Alebo politicky zneužívaný.

To, že sa nový generálny prokurátor odmieta voziť na tejto módnej vlne, môžeme len privítať.

Časy, keď bude generálny prokurátor v predklone pred aktivistami, ešte nenastali.

Rozhodlo sa o tom už v decembrovej tajnej voľbe. Vtedy, keď Honz pohorel.

Zdroj: <https://www.postoj.sk/>